

Tùy Bút
Chủ đề: Valentine's Day
Tác giả: Minh Thảo Elizabeth Hoàng

THƯ CỦA BÀ QUẢ PHỤ CỐ ĐẠI TÁ HOÀNG NGỌC LUNG (In Loving Memory)

Lời Tác giả:

Thưa Quý Vị,

Thấm thoát nhà tôi đã sang bên kia thế giới được 5 năm. Nhân dịp gia đình chúng tôi kỷ niệm và tưởng nhớ tới nhà tôi. Tôi xin chia sẻ tới quý vị bài Tiền Biệt của tôi viết cho người chồng quá cố của tôi và bài Điều Vãn rất chi tiết, đặc biệt của Trung tá Nguyễn Văn Dương viết cho nhà tôi khi chồng tôi mất.

Trung tá Dương là một nhà văn và cũng là người viết sử cùng làm với nhà tôi trước kia ở Việt Nam.

Thưa Quý Vị, Tôi muốn chia sẻ tới quý vị những ai đã biết nhà tôi và chưa biết về anh. Những niềm đau xót vợ mất chồng, con mắt bố của gia đình chúng tôi sẽ được xoa dịu rất nhiều nhờ ân tình của quý vị. Đâu đây vong linh nhà tôi chắc sẽ cảm động vẫn có người tưởng nhớ tới anh một quân nhân hết lòng phục vụ Tổ Quốc bằng Danh Dự và Trách Nhiệm.

Bà Quả Phụ Hoàng Ngọc Lung

(Xem bài [Điều vãn của Trung tá Nguyễn Văn Dương](#) ở phần Phụ Lục cuối bài)

Anh Lung Yêu Quý,

Thấm thoát anh ra đi đã được năm năm, đã để lại biết bao sự thương nhớ của em và các con.

Em biết rằng luật tạo hóa có sinh có tử. Đời sống hôn nhân chẳng thể bền mãi mãi, rồi cũng phải đến lúc vĩnh biệt nhau.

Em rất hãnh diện đã đi được một bước đường dài 50 năm cùng anh. Con đường chúng ta đi không phải lúc nào, chỗ nào cũng đầy hoa thơm cỏ lạ. Anh và em đã trải qua nhiều chỗ gập ghềnh, chông gai. Nhưng chúng ta đã nắm tay nhau bước đi trong niềm tin tưởng tuyệt đối vào sự hướng dẫn bao dung của Thiên Chúa và niềm tin đó là kim chỉ nam của đoạn đường đã qua của chúng ta.

Mỗi ngày tuổi già như thủy triều dần dần dâng cao trên bãi cát và sức khỏe lão hoá cũng theo thời gian. Anh và em đã nương tựa vào nhau, quấn quýt bên nhau để tiếp tục cho chặng đường tiếp nối cho tới ngày anh lìa xa em và các con. Chúng ta đã cố gắng gìn giữ tình thương yêu nơi các con cái và hãnh diện các con của chúng ta rất hiếu thảo và thành tài trong xã hội.

Em làm sao có thể quên được những ngày chúng ta hạnh phúc bên nhau. Thuở ban đầu đã đưa chúng ta vào một chân trời hoa mộng, với những náo nức của những buổi hẹn hò. Anh đã chờ đợi em nơi cổng trường Gia Long với tà áo trắng, rồi sau đó là nơi góc đường Duy Tân khuôn cửa trường đại học Luật Khoa và cuối cùng là tà áo Thiên Thanh xanh da trời nơi các chuyến bay ở phi trường Tân Sơn Nhất và lãng mạn hơn ở dưới những hàng liễu xanh, bên dòng suối nước.

Thời gian tuyệt đẹp này bỗng nhiên bị giông tố của thời cuộc đã đưa chúng ta đi đến hôn nhân. Anh là một quân nhân với những âu lo về thế sự lúc đó nên anh muôn đi tìm một tia sáng chan hòa tình yêu như một linh dược để cho tinh thần của anh được bình thản hơn và khỏa bớt được những suy tư.

Em mãi mãi nhớ câu nói của anh “Anh đã tìm thấy vũ trụ của anh ở nơi em người anh yêu thương, để từ đó trở đi anh không còn phải đi khắp vũ trụ nữa để tìm kiếm người trong mộng”. Và anh đã ngâm câu thơ “Mắt em là một dòng sông, thuyền anh bơi lội trong dòng mắt em”. Em thật cảm động khi nghe những lời nói đầy chân tình của anh.

Em và các con rất hãnh diện về anh. Đối với gia đình, anh là một người chồng chung thủy luôn yêu quý săn sóc em. Đối với các con, anh là một người cha gương mẫu mà các con rất kính yêu. Đối với Đất Nước Tổ Quốc, anh đã mang tuổi thanh xuân của mình ra phục vụ quân đội suốt 24 năm trường với nỗ lực siêng năng, kiên trì hoạt động với hết khả năng của mình.

Anh là một cấp chỉ huy tài giỏi, trí thức, đức độ và nhân hậu do các sĩ quan làm việc dưới quyền của anh đã khen tặng. Đó là món quà tinh thần rất quý báu không thể mua được bằng tiền bạc, vật chất.

Anh đã được sự nể phục của các tướng tá Đồng Minh với những văn bằng và thư từ khen tặng. Đặc biệt anh cũng được sự kính trọng quý mến của thuộc cấp toàn ngành tình báo chiến trường Việt Nam.

Dù anh đã xa lìa em nhưng hình bóng anh và những kỷ niệm, những ngày hạnh phúc tràn trề bên nhau mãi mãi ngự trị trong tâm khảm của em.

Bây giờ mỗi khi về nhà thiếu bóng dáng anh, em cảm thấy trống vắng, cô đơn vô cùng và em đã thức trắng nhiều đêm. Em không còn thấy tiếng anh săn sóc hỏi han em mỗi khi em về nhà, em không còn nghe thấy tiếng chân anh nhẹ nhàng ra khỏi phòng ngủ mỗi buổi sáng để tránh em thức giấc. Ôi biết bao kỷ niệm, mỗi lần hồi tưởng lại lòng em dào dạt thương nhớ anh vô cùng.

Dù sao chăng nữa em sẽ cố gắng can đảm sống nốt cuộc đời còn lại để săn sóc các con cháu của chúng ta.

Em xin anh hãy yên tâm thanh thản nơi miền Đất Hứa dưới sự che chở của Thiên Chúa.

Vong linh anh sẽ theo lá Quốc Kỳ Việt Nam Cộng Hoà mà yên lòng ra đi vì anh đã phục vụ tổ quốc bằng Danh Dự và Trách Nhiệm của một quân nhân.

Với gia đình, anh đã làm tròn bổn phận của một người chồng và người cha mà em và các con luôn thương yêu, kính phục.

*Thương nhớ anh vô vàn,
Vợ anh,
Minh Thảo Elizabeth Hoàng.*

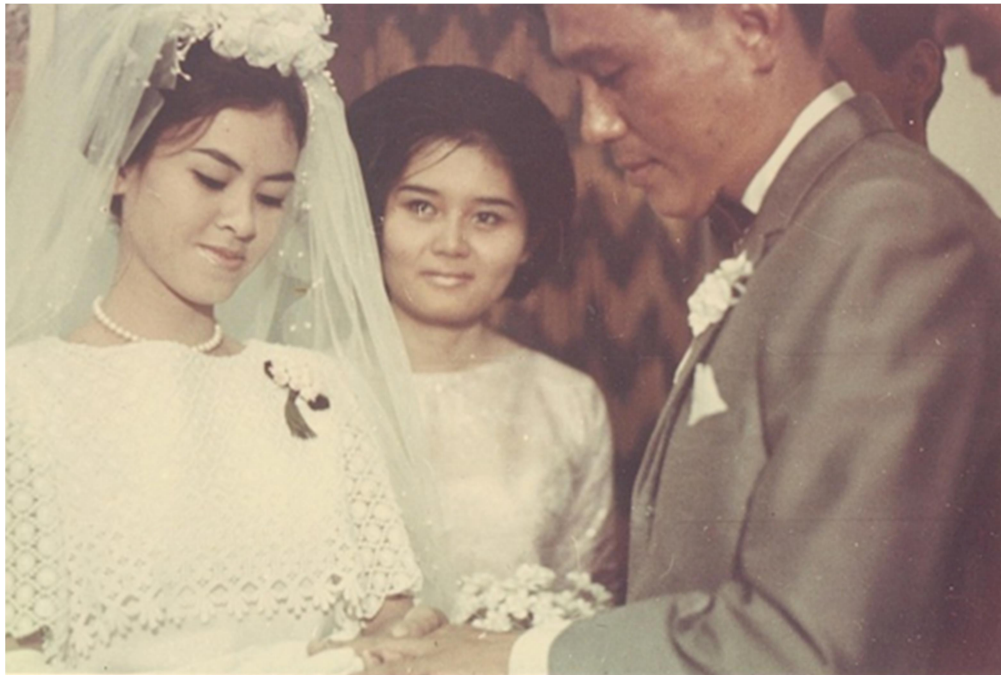

Sau đây là một bài thơ bằng tiếng Anh cho người chồng quá cố của tôi.

*“I Thought of You Today
I thought of you with love today,
but that is nothing new.
I thought about you yesterday and days before that too.
I think of you in silence,
I often speak your name.
all I have are memories and your picture in a frame.
Your memory is my keepsake with which I'll never part.
God has you in His keeping,
I have you in my heart”*

Tôi xin đính kèm mấy tấm hình của chúng tôi:

ĐÁM CƯỚI CỦA CHÚNG TÔI CHỤP LÚC TRAO NHÃN CHO NHAU

CHÚNG TÔI CHỤP TRƯỚC KHI ĐƯA NHÀ
TÔI RA PHI TRƯỜNG ĐI PHÁP NĂM 1968

Hình 3

Hình 4

Hình 5

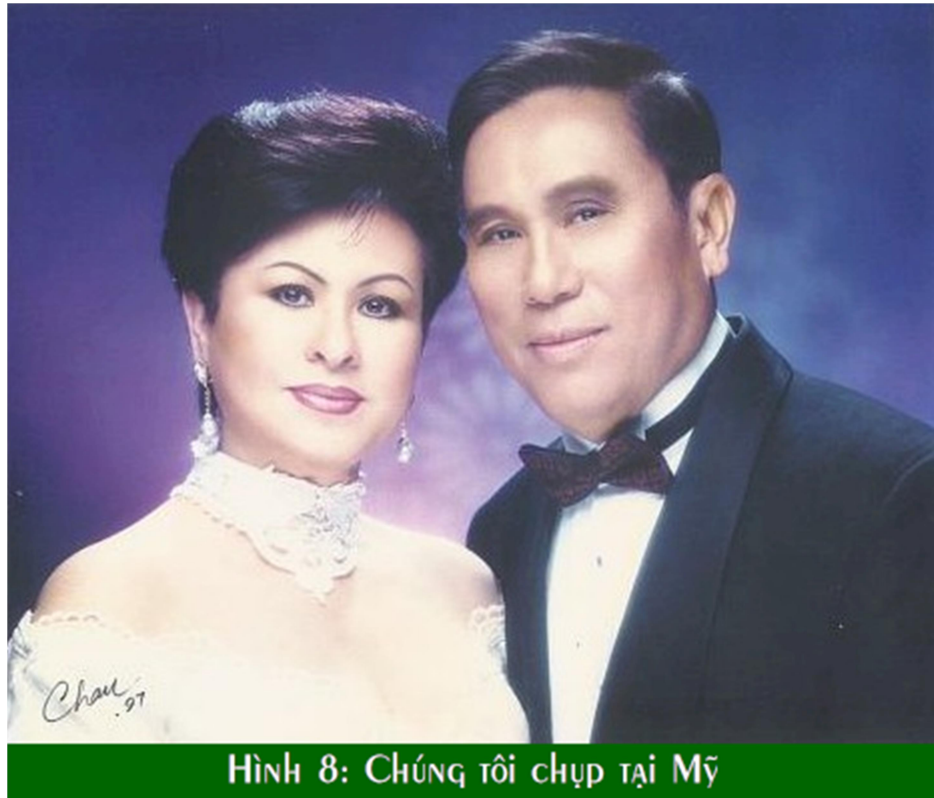

Hình 3, 4, 5 & 6: CHÚNG TÔI CHỤP TẠI PHÁP KHI NHÀ TÔI ĐI DỰ HỘI ĐÀM BA LÊ

HÌNH 7: NHÀ TÔI CHỤP TẠI BỘ TỔNG THAM MƯU
QLVNCH

Nguồn: Internet eMail by Alpha Lê Tiên Dũng chuyển